

sygn. akt IX Ka 215/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jarosław Sobierajski

Sędziowie : SO Rafał Sadowski

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale przedstawiciela (...)Urzędu Skarbowego w T. – Komisarza Skarbowego Dominiki Ciechanowskiej

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r.

sprawy **J. P.**

oskarżonego z art. 57 § 1 kks oraz z art. 77 § 3 w zw. z § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks;

na skutek apelacji wniesionej przez Naczelnika (...)Urzędu Skarbowego w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 13 stycznia 2015 r. sygn. akt VIII W 153/14

I. uchyła punkt pierwszy zaskarżonego wyroku i przekazuje sprawę, w tej części, do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

III. wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 215/15

UZASADNIENIE

J. P. został oskarżony za to, że:

1. wbrew przepisowi art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.) uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w T. podatku od towarów i usług za okres: od I do III kwartału 2011r., od I do IV kwartału 2012r. oraz od I do III kwartału 2013 przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 54.821,56 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks;

2. wbrew przepisowi art. 45 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2010 Nr 51, poz. 307 ze zm.) uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 30 kwietnia roku następującego po roku

podatkowym, na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w T., podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zeznania PIT-36 za 2011 przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 7.470,70 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks;

3. wbrew przepisowi art. 45 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2010 Nr 51, poz. 307 z ze zm) uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym, na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w T., podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zeznania PIT-36 za 2012 przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 4.308,70 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks;

4. wbrew przepisowi art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2010 nr 51, poz. 307 ze zm.) działając jako płatnik w warunkach czyni ciągłego nie wpłacał w terminie, tj. do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w T. pobranego podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia pracowników za miesiące: od stycznia do grudnia 2012r., przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 1.601,00 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77§3 kks w zw. z §1 kks w zw. z art. 6§2 kks

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 13 stycznia 2015 roku (sygn. akt VIII W 153/14):

I uniewinnił oskarżonego od czynu opisanego w punkcie 1;

II uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach od 2 do 4 tj. wykroczeń skarbowych z art.57§1 kks i z art. 77§3 w zw. z §1 kks w zw. z art.6§2 kks i za to, po zastosowaniu art. 50§1 kks, na podstawie art. 57§1 kks wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 (pięciuset) złotych;

III zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesięciu) zł tytułem opłaty i obciążył poniesionymi wydatkami w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) zł; w części dotyczącej uniewinnienia kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku ***apelację wniósł oskarżyciel skarbowy, zaskarżając powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.***

Zarzucił mu on obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. przepisu art. 7 i art. 410 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegającej na pominięciu istotnych z punktu widzenia rozpoznawanej sprawy ustaleń faktycznych i prawnych i zaniechaniu ich oceny karno-prawnej z uwzględnieniem całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ponadto, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że starania oskarżonego w zakresie uzyskania ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych wyłączają uporczywość w niepłaceniu podatków, podczas gdy z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że skuteczne działania oskarżonego zmierzające do rozłożenia podatku od towaru i usług na raty zostały podjęte długo po wszczęciu przeciwko niemu postępowania karnego skarbowego, co nie może wyłączać znamienia uporczywości. Ponadto, zarzucił skarżonemu orzeczeniu rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu, nieuwzględniającej okoliczności obciążających tj. długiego okresu, w którym oskarżony był odpowiedzialny za brak bieżących rozliczeń podatkowych ze Skarbem Państwa, jak i lekceważącego jego stosunku do zobowiązań podatkowych.

W związku z powyższym oskarżyciel skarbowy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty oskarżyciela skarbowego podniesione w apelacji - dotyczące punktu I powyższego wyroku - okazały się zasadne, w związku z czym Sąd Okręgowy orzekł o uchyleniu orzeczenia w tej części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu. W pozostałym zakresie Sąd odwoławczy nie dopatrzył się żadnych błędów, czego konkluzją było utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd odwoławczy przychylił się do stanowiska podniesionego w apelacji przez skarżącego, dotyczącego wykazania braku podstaw do uniewinnienia oskarżonego za czyn opisany w punkcie 1. aktu oskarżenia. Sąd Rejonowy popełnił błąd, nie dopatrując się w tym przypadku zaistnienia znamienia „uporczywości”, opierając swój wniosek na podstawie złożonego przez oskarżonego wniosku z dnia 7 października 2014 r. o rozłożenie na raty wykazanej zaległości oraz wydanej w tej kwestii pozytywnej decyzji organu skarbowego. Przy ocenie występowania powyższej przesłanki, należało jednak wziąć pod uwagę stanowisko (...)Urzędu Skarbowego w T., który wskazał w apelacji, iż złożenie powyższego wniosku miałoby znaczenie dla sprawy, gdyby nastąpiło przed wszczęciem postępowania przygotowawczego przeciwko oskarżonemu.

Analiza stanu faktycznego wykazała, iż oskarżony złożył wniosek o rozłożenie na raty zaległości podatkowych w dniu 19 marca 2012 roku, jednak pozostawiono go bez rozpoznania, gdyż oskarżony nie uzupełnił wniosku w wyznaczonym terminie. Nie dopełniając wszystkich formalności w tej kwestii, nie złożył skutecznie wniosku, w związku z czym nie można było tego zinterpretować jako działanie niwelujące znamię uporczywości. Ponadto, oskarżony w dalszym ciągu nie dokonywał żadnych wpłat, mających na celu spłatę zadłużenia. Kolejny wniosek został złożony dopiero w dniu 7 października 2014 roku, a więc w momencie kiedy było już prowadzone postępowanie przygotowawcze przeciwko oskarżonemu. Jednocześnie nie można było też uwzględnić jako podważających znamię uporczywości dobrowolnych wpłat na poczet zadłużenia, gdyż zaczęły one wpływać także dopiero we wskazanym wyżej roku, czyli w czasie kiedy było już prowadzone postępowanie karnoskarbowe przeciwko oskarżonemu.

W związku z tym, że działania wykazujące inicjatywę oskarżonego w zakresie wywiązania się ze spłaty zadłużenia podatkowego nie były podjęte w czasie objętym oskarżeniem tj. od I do III kwartału 2011.r, od I do IV kwartału 2012r. oraz od I do III kwartału 2013, można wnioskować o negatywnym stosunku sprawcy do realizacji obowiązku zapłaty w terminie, w konsekwencji o wypełnieniu przesłanki uporczywości, a przez to ewentualnie o popełnieniu przez oskarżonego wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przede wszystkim nie rozważył sytuacji finansowej oskarżonego w czasie którego dotyczył zarzut (tylko przed i po). Ta właśnie kwestia powinna być przede wszystkim rozważona przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

W pozostałym zakresie, a więc w uznaniu przez Sąd meriti oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach od 2 do 4 aktu oskarżenia tj. wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 kks i z art. 77 § 3 w zw. z § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks oraz wymierzeniu mu za to kary grzywny 500 złotych, Sąd odwoławczy nie dopatrzył się żadnych uchybień. Podnoszony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności kary w stosunku do społecznej szkodliwości czynów, nie mógł zostać uwzględniony.

Sąd Rejonowy orzekając samoistną karę grzywny w granicach dolnego ustawowego zagrożenia za popełnione wykroczenia skarbowe, postąpił prawidłowo, nie naruszając w ten sposób zasad sądowego wymiaru kary. W pisemnych motywach skarżonego orzeczenia, Sąd I instancji podał jakie okoliczności wziął pod uwagę przy wymiarze tej kary i dlaczego, stwierdzając iż w szczególności ze względu na warunki rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe orzeczenie wyższej kary byłoby niewłaściwe. Odniósł się także do podnoszonych w apelacji takich okoliczności obciążających jak długość okresu, w którym oskarżony był odpowiedzialny za brak bieżących rozliczeń podatkowych oraz stosunek sprawcy do wypełniania obowiązków wobec Skarbu Państwa. Sąd Okręgowy przychylił się do przedstawionej w uzasadnieniu skarżonego wyroku argumentacji, jednocześnie również mając na względzie wszelkie okoliczności sprawy, stwierdził brak podstaw do podwyższenia orzeczonej przez Sąd Rejonowy kary.

Sąd Okręgowy nie dopatrzył się w punktach II i III zaskarżonego orzeczenia żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia całości wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk oraz w zw. z art. 113 kks, Sąd odwoławczy wydatkami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.